

man maa ikke lægge større Hindringer i Vejen for Fiskeriets Udøvelse end nødvendigt. Navnlig maa man støtte den ubemidlede Fisker, der er i Færd med at blive fortrængt af de mere bemidlede, af Kapitalmagten, og paa den anden Side maa man heller ikke prisgive hele vort Søterritorium til en hensynsløs Benyttelse, saaledes at man skader Fiskebestanden for Fremtidens Fiskere. Naar man da skal sammenligne det foreliggende Forslag med den hidtil gældende Lov, forekommer det mig, at dette Forslag paa nogle Punkter har Fordele fremfor den bestaaende Lov, medens det paa andre Punkter vil betyde et Tilbagekridt.

Det første Ændringsforslag, Nr. 1, angaar Bundgarnspladser. Hidtil har man ikke haft anden Regel angaaende dette Forhold end den, som indeholdes i den gamle Lovs § 2, hvor der staar, at hvor nogen lovlig har indtaget en Fiskeplads og behørig har afmærket sine Redskaber, maa han ikke fortrænges fra Stedet. Nu indfører Forslaget en Slags privilegeret Ret for Bundgarnsfiskere. Ændringsforslag Nr. 1 tager Sigte paa en Begrænsning af denne Ret, en Begrænsning, som jeg finder heldig. Men jeg kan ikke se rettere, end at man favoriserer Bundgarnsfiskerne ved hele § 4. Saaledes som den staar i Forslaget, sely med den Ændring, der foreslaas til den, giver den visse Fiskere en Fortrinsret fremfor andre Fiskere, og man vil derved gavne de Fiskere, som ere i Besiddelse af større Kapital og derfor kunne anskaffe dette dyre Redskab, som et Bundgarn virkelig er. Da dette Ændringsforslag imidlertid er en Forbedring, saa maa jeg anbefale det.

Jeg vil gerne med et Par Ord omtale § 5. Der har i Udvalget været nogen Stemning for at stille Ændringer til denne Paragraf, men man afveg derfra, fordi det fra visse Sider mentes, at en Ændring i § 5, der omhandler Afmærkningen, vilde være i Strid med den Konvention, Danmark har med Sverige vedrørende visse Fiskevande. Jeg ved ikke, hvordan det gik andre ærede Medlemmer, men jeg i alt Fald veg tilbage for at fastholde en Ændring paa dette Punkt. Siden da har jeg undersøgt dette Forhold, og jeg kan ikke se rettere, end at den Konvention, som under 14. Juli 1899 er afsluttet med Sverige, slet ikke er til Hinder for, at vi kunne vedtage, hvilke Regler vi ønske for Fiskeriet paa dansk Søterritorium. Denne Konvention angaar nemlig

kun de Fiskevande, der ere fælles for Danmark og Sverige, og de Vande, der ligge udenfor dansk Søterritorium. Hidtil har der ikke været anden Regel, end at Fiskerne skulle have deres Redskaber tydeligt mærkede. I den foreliggende Lovs § 4 bruges der det Udtryk, at de skulle være *forsvarligt* afmærkede. Og i § 5 fastsættes der saa nærmere Regler for, hvorledes dette Udtryk skal forstaaes. For saa vidt det gælder Redskaber, der udsættes paa Steder, som ligge udenfor dansk Søterritorium, eller som ere fælles Fiskevand for Danmark og Sverige, har jeg intet at erindre imod disse Regler. Men at overføre disse meget detaillerede Regler til at gælde alle vore Fiskevande, Fjorde, Vig og Sunde, mener jeg er at gaa for vidt. Man vil derved lægge navnlig Smaafiskerne for mange Hindringer i Vejen i Udøvelsen af deres Erhverv. Jeg vilde foretrække, om man i Fjorde, Vig og Sunde, og hvor det ikke er nødvendigt af Hensyn til den almindelige Sejlads at have Redskaberne afmærkede paa den i § 5 foreslaaede Maade, kunde beholde den gældende Regel, at Redskaberne skulle være *tydeligt* afmærkede. At man nærmere vilde definere, hvad der skal forstaaes med dette, skulde jeg ikke have noget imod, men saadanne Regler, som indeholdes i § 5 her, kan jeg ikke tilraade. Der forlanges der, at Bundgarn skal være forsynet med en violet Lanterne; der forlanges forskellige Afmærkninger for fritstaaende Redskaber, et Flag i den ene Ende og to Flag af andre Dimensioner og anden Form i den anden Ende, at det firkantede Flag skal staa i en vis bestemt Kompasretning, og at de to trekantede Flag skulle staa i en anden Kompasretning, som er nøje beskrevet. Men Fiskerne paastaa, at det er dem umuligt at overholde saadanne detaillerede Regler, idet de i Regelen ikke sejle med Kompas og neppe kunne afgøre, hvad der er i Kompassets vestlige eller østlige Halvcirkel. Jeg vil henstille til Udvalget og den højtærede Minister at tage dette under Overvejelse inden 3die Behandling, og det skulde glæde mig, om vi kunde komme til Bestemmelser, der vare mere brugelige og lettere at følge.

Til § 11 er stillet forskellige Ændringer. Et Mindretal foreslaar saaledes fuldstændigt at forandre denne Paragraf, der omhandler Fiskeri med Trawl, Skovlvaad, Drivvaad og andre bevægelige Fiskeredskaber. Jeg kan ikke gaa saa vidt som Mindretallet til at tillade al Trawl med Undtagelse af den større Trawl, der kun